

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับ
รายการช่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับรายการช่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับ
รายการช่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับรายการช่าวทางโทรทัศน์
กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะของการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่ม
ตัวอย่างที่ศึกษาคือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 360 คน โดยใช้วิธี
การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การนำเสนอเป็นตาราง
แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่อชิบหายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
และใช้การหาค่า T-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way
ANOVA และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียรสัน เพื่อทดสอบสมมติฐาน
ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากร

จากจำนวนที่ทำการศึกษาทั้งหมด 360 คน ได้กำหนดตามอาชีพ 6 อาชีพ อาชีพละ 60 คน ซึ่งได้แก่ 1. พนักงานธุรกิจและราชการ 2. พนักงานบริษัทเอกชน 3. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา 4. กิจการส่วนตัว/ค้าขาย 5. แม่บ้าน 6. งานบริการรับจ้าง/รับจ้างทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่ง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี โดยมีระดับการศึกษาในชั้นปริญญาตรีมากที่สุดและส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ในระดับมาก โดยความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวโทรทัศน์นั้น จะเป็นประจำทุกวัน สำหรับปริมาณเวลาในการเปิดรับข่าวโทรทัศน์นี้ จะใช้เวลาในการชมมากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง

โดยผู้ชุมก็อบครึ่งหนึ่ง จะเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำ ในช่วงเวลา 18.45 - 20.30 น. หากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวสั้นที่เสนอในแต่ละช่วงสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งเปิดชมข่าวโทรทัศน์คือ สถานี-โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 เท卢ผลที่เลือกชมช่อง 7 ก็ เพราะเสนอข่าวได้รวดเร็ว กันเหตุการณ์ ซึ่งเหตุผลข้อนี้เป็นเหตุผลที่เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกชมข่าวโทรทัศน์จากช่อง 3 ผู้ชมที่เลือกชมข่าวโทรทัศน์จากช่อง 9 และช่อง 5 ให้เหตุผลที่เลือกชมว่า มีการเสนอเนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ได้เจาะลึกดี ส่วนช่อง 11 ซึ่งมีผู้เลือกชมน้อยที่สุด ได้ให้เหตุผลในการชมว่า ช่อง 11 เป็นสถานีโทรทัศน์ที่เสนอข่าวมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยผู้ชมส่วนใหญ่เก็บทั้งหมดจะเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ที่บ้าน

ประเภทของช่าวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมมากที่สุด 3 อันดับ คือ

อันดับที่ 1 ช่าวการเมือง/รัฐบาลในประเทศไทย

อันดับที่ 2 ช่าวต่างประเทศผ่านดาวเทียม

อันดับที่ 3 ช่าวบันเทิง ศิลปะ วัฒนธรรม

เหตุผลของการชมช่าวโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพื่อ ต้องการที่จะทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ รองลงมาคือ ก็เพื่อนำไปใช้-ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้รับไปใช้ในการสนทนากับบุคคลอื่น ๆ ฯลฯ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การนำสิ่งที่ได้รับจากการชมช่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ ในด้านต่าง ๆ

ผลการวิจัย การนำสิ่งที่ได้รับจากการชมช่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ ในด้านต่างๆ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 เมื่อนำมาพิจารณาในแต่ละด้านจะเห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์เรียงตามลำดับ ดังนี้กลุ่มตัวอย่างชมช่าวโทรทัศน์ ก็เพื่อช่วยให้มีข้อมูลนำไปพูดคุย และเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 การชมช่าวโทรทัศน์ช่วยให้มีความสนใจ แสวงหาความรู้ ข้อมูล ในเรื่องต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 การชมช่าวโทรทัศน์ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาพูดและเขียนให้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.24 การชมช่าวโทรทัศน์ช่วยส่งเสริมให้รักกีฬา รู้จักออกกำลังกายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 การชมช่าวโทรทัศน์ช่วยให้ระหนักริบภารกิจการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.11 และในด้านอื่น ๆ ก็มีค่าเฉลี่ยการนำไปใช้ประโยชน์เรียงตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้รับจากการเปิดรับข่าวโทรศัพท์นี้

ผลการวิจัย ความพึงพอใจที่ได้รับจากการเปิดรับข่าวโทรศัพท์นี้ของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมพบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านจะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านการเรียนรู้ข้อมูล ข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ เพื่อเสริมความรู้รอบตัวให้มากยิ่งขึ้น มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.80 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างดูรายการข่าวโทรศัพท์เป็นกิจวัตรประจำวันอยู่แล้ว จนติดเป็นนิสัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ความพึงพอใจในด้านที่ทำให้ทราบถึง ความเจริญก้าวหน้าทางทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารมวลชน ค่าเฉลี่ยคือ 3.54 ความพึงพอใจในด้านที่ทำให้ทราบว่า มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ค่าเฉลี่ยคือ 3.46 ความพึงพอใจจากการซื้อโทรศัพท์นี้ ทำให้ทราบข่าวที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัญหาที่ทุกคนกำลังตื่นตัว เช่น ปัญหามลพิษทางอากาศในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีค่าเฉลี่ย 3.35 และด้านอื่น ๆ ก็มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเรียงตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

จากการทดสอบสมมุติฐานทั้ง 3 ข้อ ปรากฏผลดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกันมี การเปิดรับรายการข่าวโทรศัพท์แตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า

1.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวโทรศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวโทรศัพท์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จะเปิดช่องข่าวโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา ปวส ส่วนกลุ่มอื่นไม่มีความแตกต่างกัน

1.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 โดยประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานธุรกิจ/ราชการ จะมีการเปิดรับช่องข่าวโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา งานบริการรับจ้างทั่วไปและกลุ่มแม่บ้าน ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

1.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 โดยประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จะมีการเปิดรับข่าวโทรทัศน์มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ ต่างกัน มีการนำสิ่งที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 โดยเพศหญิงมีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่าเพศชาย

2.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มี อายุ ต่างกัน มีการนำสิ่งที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาต่างกัน มีการนำสิ่งที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 โดยกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ประถมศึกษาปีที่ 1-6 มัธยมศึกษา/

ปวช/ปวท และกลุ่มอนุปริญญา/ปวส ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีการนำไปใช้ประโยชน์นี้ไม่แตกต่างกัน

2.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการนำสิ่งที่ได้รับจากการซื้อขายทรัพย์ศึกษาไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยประชาชนที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานธุรกิจและราชการ มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า พนักงานบริษัทเอกชน นักเรียน/นิลิต/นักศึกษา กิจการส่วนตัว/ค้าขาย แม่บ้าน งานบริการ/รับจ้างทั่วไป ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพงานบริการรับจ้างทั่วไป มีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยกว่าทุกอาชีพ

2.5 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีการนำสิ่งที่ได้รับจากการซื้อขายทรัพย์ศึกษาไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และมากกว่า 20,001 ขึ้นไป กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีการนำไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน

2.6 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายทรัพย์ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยเพศหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าเพศชาย

2.7 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายทรัพย์ศึกษามิ่นแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.8 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายทรัพย์ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ประถมศึกษา 1-6 อนุปริญญา/ปวส มัธยมศึกษา/ปวช/ปวท และกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

2.9 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายที่ดินแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคมซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 โดยกลุ่มประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มงานบริการรับจ้างทั่วไป แม้บ้าน นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กิจการส่วนตัว/ค้าขาย และกลุ่มงานบริการ/รับจ้าง ทั่วไป มีความพึงพอใจน้อยกว่า กลุ่มแม่บ้าน นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กิจการส่วนตัว/ค้าขาย พนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ราชการ

2.10 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายที่ดินแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคมซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 โดยกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายที่ดินมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3 การเปิดรับรายการซื้อขายที่ดิน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับซื้อขายที่ดินที่ใช้ในการซื้อขายที่ดินที่ดีมากจากความบ่ออยคั่ง และปริมาณเวลาที่ใช้ในการซื้อขายที่ดินที่ดี กับการนำไปใช้ประโยชน์ พนักงานที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก กล่าวคือ ประชาชนที่มีการเปิดซื้อขายที่ดินในระดับมาก จะมีการนำไปใช้ประโยชน์มาก ส่วนประชาชนที่มีการเปิดซื้อขายที่ดินในระดับน้อยจะมีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้อธิบายในระดับปานกลาง

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับซื้อขายที่ดิน กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายที่ดิน พนักงานที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก กล่าวคือ ประชาชนที่มีการเปิดซื้อขายที่ดินในระดับมาก ก็จะมีความพึงพอใจมาก ส่วนประชาชนที่มีการเปิดซื้อขายที่ดินน้อยก็จะมีความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายที่ดินน้อยด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายได้ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การเปิดรับรายการช่าวโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รายการช่าวโทรทัศน์ เป็นรายการหนึ่งที่ประชาชนให้ความสนใจ ติดตามชม ไม่น้อยไปกว่ารายการประเภทที่ให้ความบันเทิง เช่น ละคร เกมส์ชั่ว เพลง เป็นต้น จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จะเปิดชมช่าวโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ และ สุพัตรา เพชรมนุน (2526) ที่ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของ สื่อมวลชนที่มีต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่พบว่าคนกรุงเทพ ส่วนใหญ่โทรทัศน์ทุกวันหรือเกือบทุกวัน รายการที่นิยมดูเป็นประจำคือ ภาพข่าว ละคร รองลงมาคือ ช่าวสารคดี ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากคนกรุงเทพฯ ยังต้องการ ใช้สื่อเพื่อความเพลิดเพลินภายนอกสภาวะตึงเครียดในขณะประกอบอาชีพมา ทั้งวัน รายการบันเทิงจังเป็นรายการที่คนชอบดูมาก เพราะให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน แต่รายการช่าวความรู้เป็นรายการที่ดูเป็นประจำ เพราะให้ความรู้ และจากการวิจัยของ จตุพร ทองอุ่น (2533) เรื่อง ความสนใจในการชม และการนำเสนอช่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนของครู ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน กรุงเทพมหานคร จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วครูจะชี้ช่าวโทรทัศน์เกือบทุกวัน คือประมาณ 4-5 วันต่อสัปดาห์ และใช้เวลาชมประมาณ 1 ชั่วโมง ในช่วง 19.30-21.00 น. ซึ่งการที่ประชาชนส่วนใหญ่เปิดชมช่าวโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน อาจจะเกิดจากความเคยชินที่ได้ทำทุกวันจนติดเป็นนิสัย ซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดเกี่ยวกับ แรงจูงใจของผู้รับสารแวนหนึ่ง ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรม การเปิดรับสื่อ (Media Exposure) เป็นพฤติกรรมที่ปราศจากแรงจูงใจ แต่เป็น สิ่งที่เกิดจากความเคยชินเป็นนิสัย หรือเป็นไปโดยไม่ได้ตั้งใจมากกว่า (ชิน จิตนิยม, 2534)

จากการสำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชน (วิทยุ โทรทัศน์) ของสำนักงานสถิติ แห่งชาติ ปี 2532 พบว่า ช่าวโทรทัศน์เป็นรายการที่มีผู้ชมมากที่สุด เป็นอันดับ 1 โดยเฉพาะช่วงเวลา 2 ทุ่ม (ปัจจุบันเริ่มเสนอช่าวในเวลา 18.45 น. เป็นต้นไป) ทั้งในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลทั่วราชอาณาจักร โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร มีการชมช่าว 2 ทุ่ม สูงถึงร้อยละ 92.9 และตรงกับงานวิจัยของ ดร.ณี ถนน (2533) ที่ว่า ประเภทของรายการวิทยุโทรทัศน์ ที่ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ชอบและสนใจมากที่สุด เป็นอันดับหนึ่งคือ ช่าว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทุกวัน

สถานีโทรทัศน์ที่ประชาชนส่วนใหญ่เลือกชมรายการช่าว คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 เหตุผลที่เลือกชมช่าวช่อง 7 ก็คือ เสนอช่าวได้รวดเร็วทันใจ ซึ่งตรงกับรายงานการวิจัยเรื่องการเสนอช่าวของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย ที่ คนไทยต้องการ ของคณะกรรมการสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2535) ที่พบว่าช่อง 7 เป็นสถานีที่มีผู้เลือกชมช่าวโทรทัศน์มากที่สุด ช่วงเวลาในการชมช่าว เป็นประจำคือ ช่วงภาค 20.00 น. และงานวิจัยของ จตุพร ทองอุ่น (2533) ที่ว่าสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 เป็นสถานีที่ครุ่นช่วนให้ผู้ชมช่าวโทรทัศน์ สาเหตุที่ครุ่นเลือกชมช่าวจากสถานีก็ เพราะ รายการช่าวจากช่อง 7 เสนอช่าวที่รวดเร็ว ทันใจ และงานวิจัยของภัณฑิต พันธุ์เสน (2536) เรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนโรงเรียนสตรีนทบุรี ปีการศึกษา 2535 ที่พบว่า นักเรียนเกือบทั้งหมด เปิดชมช่าวจากโทรทัศน์เป็นประจำหรือเกือบประจำโดยส่วนใหญ่นักเรียนจะชมช่าวจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 และ 7 นอกจากนี้งานวิจัยของ สุนารี ประสานเสริมสั่ง (2537) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับช่าวสารและทัศนคติที่มีต่อน้ำมันไร้สารตะกั่วของผู้เลือกใช้น้ำมันเบนซิน สำรวจร้อยต่อสิ่งส่วนบุคคล ในเขต กกม. (2537) ในส่วนของการเปิดรับช่าวสารทุกวันจากสื่อมวลชน พบว่า รายการโทรทัศน์ที่ประชาชนนิยมดูเป็นประจำคือ ช่าวประจำวัน (เวลา 19.00-20.30 น. โดยประมาณ) และนิยมดูช่าวช่อง 7 มากที่สุด ซึ่งจะเห็นว่า การที่ประชาชนส่วนใหญ่เลือกชมช่าวจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 อาจจะเป็นเพราะ ช่อง 7 มีการเสนอช่าวได้

หลักหลาย มีเครือข่ายมาก จึงสามารถเสนอข่าวได้รวดเร็ว จากทั่วทุกภูมิภาค ในประเทศไทยซึ่งเป็นสถานี่แรกที่เริ่มมีการรายงานสุดจากภูมิภาคเข้าสู่ส่วนกลาง จึงทำให้ประชาชนได้รับทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันที จากการเสนอข่าวได้รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ของช่อง 7 จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ประชาชน ส่วนใหญ่เลือกชมข่าวจากช่อง 7 มากกว่าช่องอื่น ๆ

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ผู้ดูผู้ชมสามารถจะแสวงหาข่าวสาร หรือรับรู้ ข่าวสารจากสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง ได้ตั้งแต่เวลา 06.00 น. ไปจนถึงเวลา 24.00 น. และในรอบ 24 ชั่วโมง ผู้ดูหรือผู้ชมได้รับรู้ข่าวสารจากการรายงานข่าวโทรทัศน์ช่วงเวลาที่ยาวที่สุดคือ ข่าวภาคค่ำ (ดวงพิมย์ วรพันธุ์, 2532) ซึ่ง ก็ตรงกับรายงานวิจัยส่วนใหญ่ที่พบว่า ช่วงเวลาการรับชมรายการข่าวเป็นประจำ คือ ข่าวประจำวันภาคค่ำ สาเหตุสำคัญที่ทำให้ข่าวภาคค่ำมีผู้ชมมากกว่าช่วงอื่น ๆ อาจจะเป็นเพราะวิถีการดำเนินชีวิตของคนกรุงเทพ ที่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ ในการทำงาน ต้องออกทำงานแต่เช้า กลับบ้านดึก โอกาสที่จะดูข่าวในช่วงเช้า หรือช่วงกลางวันจึงเป็นไปได้น้อยมาก หรือในปัจจุบันแต่ละสถานีมีการเปลี่ยนแปลง เวลาของการเสนอข่าวให้เร็วขึ้น เป็นเวลา 18.45 น. หรือ 19.00 น. ซึ่งช่วงเวลาаницนทำงานส่วนใหญ่ยังอยู่บนท้องถนนยังกลับไม่ถึงบ้าน จึงทำให้ บางคนต้องพลาดโอกาสในการติดตามข่าวสารจากข่าวโทรทัศน์ไป เลยอาจจะหัน ไปหาสื่อประเภทอื่น ๆ แทน เช่น พังข่าววิทยุ หรืออ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ ตั้ง ที่ บ๊อกการ์ต (Bogart, 1965) ได้กล่าวถึงตัวแปรสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น Work Schedule ตารางเวลาของการทำงาน และมีสื่ออุปกรณ์กล้อง ที่สามารถนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ให้กับผู้ชมได้ ซึ่งรายการข่าวโทรทัศน์สามารถที่จะ รายงานสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันทีทันเวลา ประชาชนจึงสามารถที่จะรับรู้

บุคคล

เหตุผลสำคัญที่ประชาชนเลือกชมข่าวโทรทัศน์ก็เพื่อต้องการทราบความ เคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งรายการข่าวโทรทัศน์สามารถที่จะ รายงานสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันทีทันเวลา ประชาชนจึงสามารถที่จะรับรู้

สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการ ความอยากรู้ อยากรู้ ในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน สำหรับเหตุผล รองลงมาเป็นปัจจัยที่ใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการเบิดรับข่าวสารของบุคคล ว่ามีสาเหตุมาจาก ความอยากรู้อยากรู้ แล้วเพื่อประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self- Aggrandizement) โดยผู้รับสารจะเบิดรับ และใช้ข่าวสารบางอย่าง ที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผล เพื่อเสริมสร้าง ภาระ แล้วเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

ประเภทของข่าวที่ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ชอบมากที่สุด 3 อันดับคือ อันดับ 1 ข่าวการเมือง/รัฐบาลในประเทศไทย อันดับ 2 ข่าวต่างประเทศ ฝ่ายดาวเทียม อันดับ 3 ข่าวบันเทิง ศิลปะ วัฒนธรรม สำหรับการเลือกข่าว การเมืองเป็นอันดับ 1 นั้น ตรงกับรายงานการวิจัยเรื่อง การเสนอข่าวของ สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยคืนไทยต้องการ (2535) ประเภทของข่าวที่ครูใน กรุงเทพมหานครสนใจตามชุมชน โดยเฉพาะที่เป็นอันดับต้นๆ คือ ข่าวต่างประเทศ ข่าวการเมือง ข่าวในพระราชสำนัก(จตุพร ทองอุ่น, 2533) นอกจาก นั้นก็มี พันธุ์เมือง (2536) ได้ทำการศึกษาการใช้ประโยชน์ และความ พึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียน โรงเรียนสตรีนนทบุรีพบว่าประเภทข่าวที่ นักเรียนชอบและสนใจเป็นจำนวนมากที่สุดคือข่าวอุบัติเหตุ/อาชญากรรม ข่าวบันเทิง ข่าวต่างประเทศและงานวิจัยของกล่าวรรรม โลหสิวนันท์ (2534) เรื่องความ รุนแรงในข่าวโทรทัศน์ กับทัศนคติความรุนแรงของนักเรียนมัธยมปลาย พบว่านัก เรียนชอบชมข่าวศิลปะ/วัฒนธรรม/บันเทิง ข่าวกีฬา ข่าวต่างประเทศฝ่าย- ดาวเทียมมากตามลำดับ จะเห็นว่าจากการสำรวจ เยาวชนจะติดตามชมข่าวที่ ให้ความบันเทิง ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวกีฬา ซึ่งจัดว่าเป็นข่าวเบา (Softnews) มากกว่าข่าวหนัก ซึ่งเน้นเนื้อหาทางด้านข่าวรัฐบาล การเมืองและงาน วิจัยครั้งนี้ ข่าวการเมือง/รัฐบาลในประเทศไทย มีผู้ติดตามชุมมาก อาจจะเนื่อง- มาจาก ข่าวประเภทนี้มีการเสนอเป็นประจำ และมีปริมาณการเสนอมากกว่า- ข่าวประเภทอื่น ๆ ทั้งจากการสำรวจเนื้อหาของการเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์

ของสถานีโทรทัศน์ส่วนใหญ่จะเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา ในสัดส่วนประมาณ 2:1 (ดวงพิพิธ วรพันธุ์, 2532) และมีการนำเสนอ จัดลำดับความสำคัญของข่าวการเมือง รัฐบาลอยู่ในลำดับแรก ๆ ก่อนข่าวประเภทอื่น ๆ นอกจากนั้นอาจจะเป็นไปได้ว่า ประชาชนมีการตื่นตัว เริ่มหันมาให้ความสนใจต่อความมั่นคงปลอดภัย สภาพความเป็นอยู่ของตนเองมากขึ้น ซึ่งข่าวประเภทนี้มีความสำคัญและเกี่ยวข้องต่อการดำเนินชีวิต และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ตามไปด้วย ดังนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่า ประชาชนเลือกรับข่าวสารโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเองที่สุด ไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเอง เหตุการณ์ต่าง ๆ มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารที่มี หลากหลายด้าน รายได้ ต่างกัน จะมีการเปิดช่องทางสื่อสารที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาลักษณะทางประชารช่องประชาชนในกรุงเทพมหานคร กับการเปิดช่องรายการข่าวโทรทัศน์ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน จะมีการเปิดช่องทางสื่อสารที่แตกต่างกัน ไปด้วย ส่วนตัวแปรด้านอายุนั้นไม่พบความแตกต่าง ซึ่งตามทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของ บอลล์-โอดีชและเดอเฟลอร์ (Ball-Rokeach and Defleur, 1976) ที่ว่า บุคคลจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของ บุคลิกภาพ ทัศนคติ สติปัญญา ความรู้ และความสนใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานภาพทางสังคม และวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งนอกจากขึ้นอยู่กับสถานภาพทางสังคม และวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งโครงสร้างต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีส่วนสำคัญต่อการกำหนดพฤติกรรมของการรับรู้ หรือการเรียนรู้ของมนุษย์ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนการรับข่าวสารที่แตกต่างกัน และจากแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ที่ว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย พฤติกรรมที่แตกต่างกันขึ้นรวมถึง การเลือกใช้สื่อ หรือการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ตามความต้องการของ

แต่ละคนเนื่องจากแต่ละคนก็อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากรย่อมมีกิจกรรม การดำเนินชีวิต ตลอดจนการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน (ขบล เบี้ญจรงค์กิจ, 2534) ดังนั้น จึงสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับรายการช่าวโทรทัศน์ได้ดังนี้

- ความแตกต่างของเพศ ผลการวิจัยพบว่า เพศชายและเพศหญิง มีการเปิดรับช่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะมีการเปิดชมช่าวโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะอุปนิสัยของผู้หญิงเอง ก็มักจะใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์มากกว่าผู้ชาย จากการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนพบว่า เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย (ขบล เบี้ญจรงค์กิจ, 2534) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสัญญา สัญญาวิวัฒน์ และสุพัตรา เพชรรุ่น (2526) ที่พบว่าเพศหญิงจะใช้เวลาว่างด้วยการดูโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย

- ความแตกต่างของอายุ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีอายุต่างกัน มีการเปิดชมช่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ไม่ว่าผู้ชมจะมีอายุมากหรือน้อย ก็จะมีการเปิดชมช่าวโทรทัศน์เหมือน ๆ กัน จากการศึกษาการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนโรงเรียนสตรีนนทบุรี ของ ภัณฑิตา พันธุ์เสน (2536) ก็พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะเปิดรับชมช่าวจากสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ หรือเกือบประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงภาคค่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นในปัจจุบันมีความสนใจ และแสวงหาช่าวสารที่เน้นสาระมากขึ้น รายการช่าวโทรทัศน์จึงไม่ใช่รายการที่มีแต่คนแก่ดูเท่านั้น จากผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพงศ์ ระหวายทรง (2535) เรื่องพฤติกรรมการเปิดรับช่าวสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอช่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับช่าวต่างประเทศทางหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุที่ต่างกันและงานวิจัยของ ชิป จิตนิยม (2534) ก็พบเช่นกันว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการของไลบีชีเดเบิลทีวี

- ความแตกต่างของระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการเปิดชุมชนข่าวโทรทัศน์แตกต่างกันคือผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จะเปิดชุมชนข่าวโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเซียร์ส และฟรีดเมน (Sears and Freedmen, 1967) พบว่า กลุ่มตัวแปรทางด้านบุคคลที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนที่ดีที่สุดคือ ระดับการศึกษา และระดับชั้นทางสังคม (ใช้อาร์ชีฟเป็นเครื่องชี้ได้) นอกจากนั้น โร宾สัน (Robinson, 1972) กลับพบว่า ระดับการศึกษาของผู้รับสาร มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ และระดับความรู้ทางด้านข้อมูลข่าวสารของบุคคล โดยกลุ่มคนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการใช้สื่อ และมีระดับความรู้ในเรื่องข้อมูล ข่าวสาร แตกต่างกันไปด้วย กล่าวคือ กลุ่มคนที่มีความรู้สูง เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ด้านข้อมูลสารคดี และจะเพิ่มพูนความรู้ทางด้านนี้ของตนให้มากขึ้นโดยการใช้สื่อมวลชน จะเห็นได้ว่า ตัวแปรการศึกษามีอิทธิพลต่อการเปิดชุมชนข่าวโทรทัศน์ ยิ่งมีการศึกษาสูง ก็จะมีการเลือกเปิดรับเนื้อหาที่มีสาระดังที่ Steiner, 1963 (อ้างแล้วใน ขบล เบญจรงค์กิจ, 2534) กล่าวทำการศึกษาแล้วพบว่า คนที่มีการศึกษาสูงและอายุมาก นิยมเปิดรับข่าวและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อยและอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อเล็น และไบบลีย์ (Allen and Bielby, 1979) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางด้านลักษณะประชากร ลักษณะของเศรษฐกิจสังคม ที่กำหนดทัศนคติ พฤติกรรมการเปิดรับโทรทัศน์ (Television Exposure) ของคนผู้ด้ามกล่าว วิจัยพบว่า ตัวแปรทางด้านปัจจัยประชากรที่งานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่า เป็นตัวที่สามารถกำหนดการเปิดรับสารจากโทรทัศน์ของคนผู้ด้ามมากที่สุดคือ คนผู้ด้ามที่มีการศึกษาสูง จะช่วยในการเกี่ยวกับสารสนเทศมากกว่า และงานวิจัยของแม็คคอมบ์ และมอลลินส์ (McCombs and Mullins, 1973) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา การใช้สื่อมวลชน และความสนใจทางการเมือง พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการใช้สื่อมวลชน และจากการศึกษาของ เชลฟ์ (Self, 1988) ที่ได้ยืนยันว่า การศึกษาและรายได้เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมการเลือกใช้สื่อ นอกจากนั้น การศึกษาของ อารยา ศุภุษฐมงคล (2535) กลับว่า

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อโทรทัศน์แตกต่างกันด้วย และ ชิบ จิตนัยม (2534) กล่าวแสดงให้เห็นว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการของไอบีซีเคเบิลทีวี โดยผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูง จะเปิดรับชมรายการของไอบีซีเคเบิลทีวี มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า

- ความแตกต่างระหว่างอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า อาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ โดยประชาชนที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ จะมีการเปิดรับโทรทัศน์มากกว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้ที่มีอาชีพงานบริการ รับจ้างทั่วไป และกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ ลักษณะของงานจะเป็นงานที่ต้องติดต่อใช้ข้อมูล ดังนั้นจึงมักถูกกลั่นให้มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้หาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้กันเหตุการณ์อยู่เสมอ การเปิดรับข่าวสารจึงจำเป็นสำหรับผู้รับสารกลุ่มนี้มากกว่า (ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534) กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งอยู่ในวัยที่ชอบเปิดรับสื่อที่เน้นความบันเทิง เช่น ฟังเพลง หรือดูภาพยนตร์ ผู้ที่ประกอบอาชีพงานบริการ รับจ้างทั่วไปส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีการศึกษาน้อย รายได้ต่ำ ลักษณะงานจึงไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลในการนำไปประกอบอาชีพมากเท่ากับพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ ซึ่งตรงกับการศึกษา般บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในกรุงเทพมหานครของ สัญญา สัญญาวัฒน์ และ สุพัตรา เพชรมนูน (2526) ที่ว่า อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทห้างร้าน ชอบดูข่าวสารคดีเป็นอันดับแรกในอัตราที่สูงกว่าอาชีพอื่น ๆ และขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฟลิน ศศินากรแก้ว (2537) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ ความรู้ ความตระหนักร และการมีส่วนร่วม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพฯ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ส่วนผู้ที่เป็นแม่บ้าน จากงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นว่า จนถึงช่วงล่าครึ่งที่เน้นความเพลิดเพลิน บันเทิง มากกว่าการชมรายการที่เน้นเนื้อหาสาระ เช่น รายการข่าว เนื่องจากความ

จำเป็นที่จะไปใช้ในการประกอบอาชีพนั้นอยกว่าพนักงานธุรกิจ/ราชการ ดังนั้น การที่ประชาชนมีอาชีพต่างกัน ทำให้มีประสบการณ์ต่างกันไป การเปิดรับสื่อจึงแตกต่างกันไปตามความจำเป็น และโอกาสในการใช้สื่อ ยิ่งผู้ที่มีอาชีพการทำงานดี ระดับการศึกษาสูง การเปิดรับข่าวสารจึงยิ่งมีความล้ำคุณชั้นสุดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริชัย ศิริกายะ (2525) ได้ศึกษาสื่อมวลชนเพื่อการพัฒนาในเขตเมืองบันชนบท พบร่วมว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน และงานวิจัยของ สุภารักษ์ จุตระกูล (2537) ที่พบร่วมกันว่า อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

- ความแตกต่างของรายได้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่างกันจะมีการเปิดชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาทจะมีการเปิดชมข่าวโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ซึ่งจากการสังเกตพบว่า ถึงแม้ว่าจะมีความต่างกันในการชมข่าวโทรทัศน์ แต่ระดับรายได้ที่ต่างกันนั้น เป็นระดับที่ไม่ได้ห่างกันมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นรายได้น้อยถึงปานกลาง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของบุคคลโดยอาศัยตัวแปรรายได้นั้น มักจะดูไปพร้อมกับระดับการศึกษา ผู้ที่มีฐานะดี การศึกษาสูง ก็จะเปิดรับข่าวสารที่เป็นเนื้อหาสาระมากกว่าความบันเทิง ซึ่งตรงกับการศึกษาของ McNelly และคณะ (1968) อ้างแล้วใน ขบล เนญจรงค์กิจ, 2534 ที่ว่า คนที่มีฐานะดีและมีการศึกษาสูง เป็นกลุ่มคนที่ได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุดและการศึกษาของลัญญา ลัญญาวิวัฒน์ และสุพัตรา เพชรมนี (2526) พบว่า รายการที่ประชาชนในกรุงเทพฯ ชอบดูนั้น กลุ่มที่มีรายได้สูงกว่าจะมีอัตราร้อยละที่ดูรายการข่าวสารดีมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำ ซึ่งจะชอบดูรายการบันเทิง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะทางประชากรคือ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้ ยกเว้นตัวแปรอายุ มีความแตกต่างกันในการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์ ส่วนปริมาณเวลาที่ใช้ในการชม และความบ่อกรังในรายการข่าวโทรทัศน์ ของแต่ละตัวแปรตามลักษณะทางประชากร ส่วนใหญ่จะ

เปิดชุมชนชาวโกรกศ์เป็นประจำทุกวัน แต่ปริมาณเวลาที่ใช้ก็แตกต่างกันไปตามช่วงเวลาที่สังคม และความตั้งใจในการชุมของแต่ละบุคคลว่า มีความต้องการนำไปใช้ประโยชน์มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร ดังที่จะกล่าวในตอนต่อไป

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกัน

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากการชุมรายการข่าวโกรกศ์ แตกต่างกัน ยกเว้นตัวประเดียวคือ อายุ ซึ่งไม่พบความแตกต่างของ การนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจระหว่างอายุที่ต่างกัน

การที่ประชาชนแต่ละกลุ่ม มีการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ส่วนหนึ่งอาจจะมาจากการความต้องการเพื่อนำไปสนองความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน อาทิ เช่น ตัวแปรด้านการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ถ้าจะดูการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล ผู้ที่มีอาชีพพนักงานธุรกิจและรับราชการ ก็จะมีการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจมากกว่าอาชีพอื่นๆ จะสังเกตเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้มีการรับรู้ ความสนใจในเนื้อหาสาระที่นำเสนอได้ดี ตามที่ว่าไปแล้ว ผู้ที่มีการศึกษาสูง ก็จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถไปด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการรับข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ เทคนิคต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เป็นผู้รอบรู้กันสมัยอยู่เสมอ มีการนำข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านน่าไปพูดคุย สันนากับเพื่อนร่วมงาน และบุคคลอื่น ๆ รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันไป

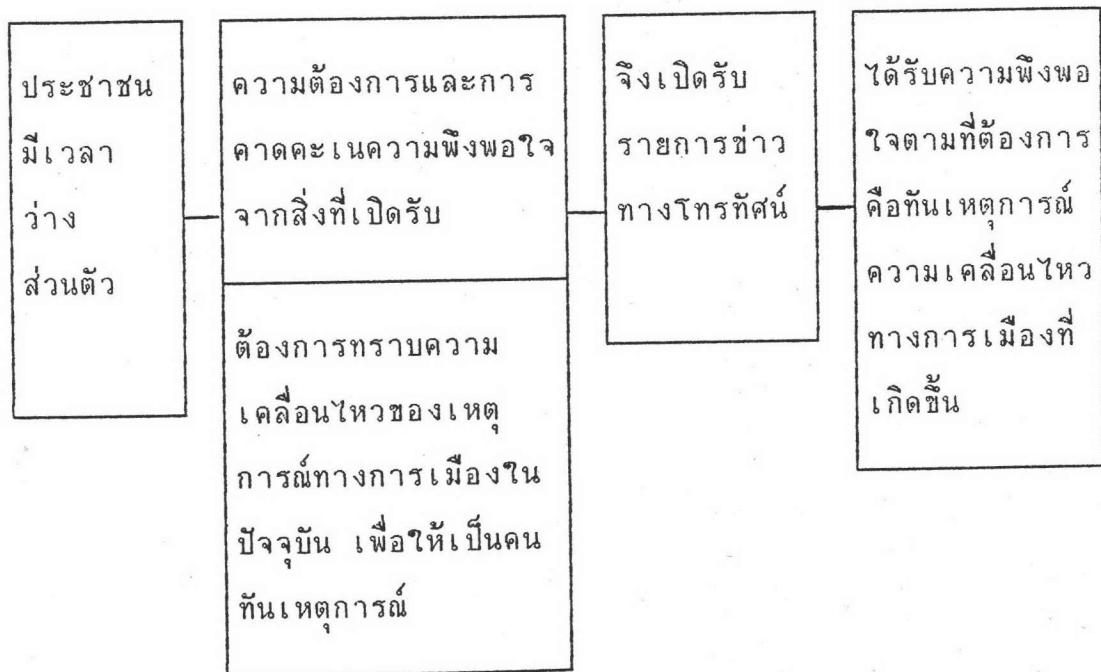
ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเปิดรับสมraryการช่าวโกรทศน์ของประชาชน จะขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสิ่งที่ได้รับจากการช่าว และการนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจนั้นก็จะแตกต่างกันไปตามแต่ละเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ชั้งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ (The Uses and Gratifications Approach) ที่แคนท์ (Katz, 1974) ได้กล่าวไว้ว่า (1) สภาวะทางสังคมและจิตใจ ก่อให้เกิด (2) ความต้องการของบุคคล และเกิดมี (3) การคาดคะเนความพึงพอใจจากสื่อ แล้วนำไปสู่ (4) การเปิดรับช่าวสารจากสื่อ อันก่อให้เกิดผลคือ (5) การได้รับความพึงพอใจ และ (6) ผลอื่นๆ ที่ตามมา ซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งใจแนไว้ก็ได้ ซึ่งจากผลการวิจัยที่กล่าวมานี้้างต้น ทำให้สรุปตามทฤษฎีได้ดังนี้

ลักษณะทางประชารช่องประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำให้เกิดความต้องการ และการคาดคะเนความพึงพอใจจากสื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิด การเปิดรับรายการช่าวโกรทศน์ที่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศหญิง มีการเปิดรับช่าวโกรทศน์มากกว่าเพศชาย ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการเปิดชุมช่าวโกรทศน์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานธุรกิจ ข้าราชการ มีการเปิดรับช่าวโกรทศน์มากกว่านักเรียน นิสิต นักศึกษา แม่บ้าน และผู้ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รวมทั้งผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จะมีการเปิดชุมช่าวโกรทศน์มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และการเปิดรับรายการช่าวโกรทศน์ก่อให้เกิดความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมช่าวโกรทศน์ที่แตกต่างกัน โดยประชาชนที่เปิดชุมช่าวโกรทศน์มาก ก็จะมีความพึงพอใจมาก ส่วนประชาชนที่มีการเปิดชุมช่าวโกรทศน์น้อย ก็จะมีความพึงพอใจต่ำกว่าสารที่ได้รับน้อยตามไปด้วย รวมทั้งประชาชนที่มีลักษณะทางประชารต่างกัน ก็มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกันไปด้วย โดยที่ประชาชนที่เป็นเพศหญิง มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจมากกว่าเพศชาย กลุ่มนี้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่ไม่ได้เรียนจนจบ ประมาณ 1-6,

มัธยมศึกษา, อุปกรณ์/ป้าส ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานเร้วิสาหกิจ ข้าราชการ ซึ่งมีการนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มนี้ ๆ และประชาชนที่มีรายได้สูงก็จะมีการนำไปใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย โดยการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากการซื้อขายโทรศัพท์มือถือในระดับปานกลาง และนำสิ่งที่ได้รับจากการซื้อขายโทรศัพท์มือถือไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ดังนี้นั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าประชาชนแต่ละคน เลือกบริโภคสื่อมวลชนตามความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง และย่อมมีวัตถุประสงค์ มีความตั้งใจ และต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน เพื่อสนองความพึงพอใจของตน ของด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน

ซึ่งสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยมาประยุกต์ตามแนวทางดังนี้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนในฐานะผู้รับสาร จะเป็นผู้เลือกเปิดรับรายการช่าวาร์โกรทัศน์ตามความสนใจ ความต้องการของตนเอง ซึ่งปริมาณการเปิดรับนั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการจะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์มากน้อยเพียงใด รวมทั้งต้องการที่จะตอบสนองความพึงพอใจของตนเองในด้านใดบ้าง ซึ่งแต่ละคนก็จะมีความต้องการ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์แตกต่างกันออกไป

สมมุติฐานข้อ 3 การเปิดรับรายการช่าวาร์โกรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

การเปิดรับรายการช่าวาร์โกรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมช่าวาร์โกรทัศน์ โดยผู้ชมที่มีการเปิดรับชมช่าวาร์โกรทัศน์มาก ซึ่งดูได้จากความบ่อยครั้ง และปริมาณเวลาที่ใช้ในการดูมาก ก็จะมีการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ มาก และก็จะมีความพึงพอใจมาก เช่นกัน ส่วนผู้ชมที่มีการเปิดรับชมช่าวาร์โกรทัศน์น้อย ก็จะมีการนำไปใช้ประโยชน์น้อย รวมทั้งมีความพึงพอใจน้อยด้วย และจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ชมช่าวาร์โกรทัศน์ เมื่อได้ชมแล้วได้นำไปใช้ประโยชน์ในด้าน การนำไปสันหนนา พดคุย แลกเปลี่ยน ข้อมูลช่าวารสาร กับบุคคลอื่น ๆ มากที่สุด ซึ่งอาจจะเนื่องมาจาก การนำไปสันหนนา จะเป็นสื่อกลางในการเข้าร่วมกลุ่ม ทั้งจากเพื่อนที่ทำงาน เพื่อนที่โรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือเพื่อนข้างบ้าน การสร้างประเด็นในการเสนอช่าวของแต่ละสถานีจะนำไปสู่หัวข้อในการสันหนนาในแต่ละวันของผู้ชม การวิพากษ์วิจารณ์ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะทำให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและเกิด ความสัมพันธ์กันในกลุ่มต่อไป สำหรับในด้านความพึงพอใจของผู้ชมที่ได้จากการชมช่าวาร์โกรทัศน์ จะเห็นได้ว่า ประชาชนมีความพึงพอใจในด้านที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ข้อมูล ช่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว ทำให้เสริมความรู้ ให้มากขึ้น ซึ่งตามปกติ การเสนอช่าวาร์โกรทัศน์ในปัจจุบันก็มีการนำเสนอช่าวในหลายๆ ด้าน ทั้งการเนื้อง เศรษฐกิจ สังคมเทคโนโลยี อยู่แล้ว ก็เพื่อที่

จะทำให้ผู้ชุมเป็นผู้ที่ทันเหตุการณ์ เท่าทันโลกอยู่ตลอดเวลา การดูข่าวโทรทัศน์ ก็เปรียบเสมือนการศึกษาอกรอบ เป็นการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต นั่นคือข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับจากการชมข่าวโทรทัศน์ จะเป็นสิ่งสำคัญต่อบุคคลตลอดชีวิต เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี หรือวิธีการต่างๆ ตามที่ได้เรียนมา จากรอบของเรียนนั้น ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งอาจล้าสมัย (ยงยุทธ รักษาศรี, 2530) จึงต้องอาศัยการเรียนรู้จากสื่อมวลชนแทน ดังนั้น การนำไปใช้ประโยชน์นั้น ในวงการสอนงาน หรือการได้เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของประชาชนในการ วิจัยครั้งนี้ จึงสอดคล้องกับแนวความคิดของ ชิลตัน อาร์บูช (Bush, 1954) ที่กล่าวว่า การที่ประชาชนอ่านหรือฟังข่าวนั้น เชามีเหตุผลที่นำสันใจพอสรุปได้ดีอ ข่าวสามารถสนับสนุนเชาทั่งสอนงาน หรือการประชุมสัมมนา รวมทั้งทำให้ผู้อ่าน เป็นผู้ที่ทันโลกทันเหตุการณ์ เมื่อเข้าได้ติดต่อด้านธุรกิจ หรือสังคมภายนอก

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า ผู้ชุมในฐานะผู้รับสาร ตามแนว ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ จะเป็นผู้เลือกเบิดรับรายการที่ สอดคล้องความต้องการและให้ความพอใจแก่ตนเป็นหลัก การแสวงหาความพึงพอใจ จะนำไปสู่การเบิดรับสื่อ และทำให้เกิดความพึงพอใจที่บุคคลได้รับ หรือเชื่อว่า จะได้รับในที่สุด บุคคลแต่ละคนยอมมีวัตถุประสงค์ มีความตั้งใจในการเบิดรับ สื่อแตกต่างกันไป ดังนั้น การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจึงแตกต่างกันไปด้วย ดังที่ แคทซ์ และคณะ (Katz and Others, 1974) ได้ศึกษาทฤษฎีของการ ใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจไว้ว่า สภาวะทางสังคม และจิตใจที่มี ผลต่อความต้องการของบุคคล นำไปสู่การคาดคะเนเกี่ยวกับสื่อ และแหล่งที่มี นำไปสู่ความแตกต่างในการใช้สื่อ และพฤติกรรมอื่นๆ ของบุคคล ยังผลให้เกิด ความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อ จะเห็นได้ว่า มนุษย์มีความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน จะแตกต่างกันไป และท้ายที่สุด การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อที่ใช้จะแตก ต่างกันไปด้วย

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความต้องการของบุคคลในการเปิดรับข่าวสารทัศน์แตกต่างกันทำให้ปริมาณความบ้อยครึ่ง และการใช้เวลาในการชมข่าวสารทัศน์ของแต่ละคน แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลทำให้มีการนำไปใช้ประโยชน์ และมีความพึงพอใจแตกต่างกันด้วย เช่น เมื่อบุคคลมีการเปิดรับข่าวสารทัศน์ในระดับมาก ก็จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับข่าวสารทัศน์มาก ด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับปาล์มกรีน และอัลฟ์ (Palmgreen and Other, 1979) ที่ได้ทำการวิจัยพบว่า การเลือกชมรายการข่าว มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์ แต่อย่างไร ก็ตามผลการวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่า ระดับความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารทัศน์ กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับกลาง ซึ่งคงต้องอาศัยปัจจัยในด้านต่าง ๆ เช่น ทัศนคติ ความเชื่อ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ นำมาร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า รายการข่าวสารทัศน์ เป็นรายการที่ประชาชนให้ความสนใจติดตามชมมาก ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตข่าวสารทัศน์ ควรจะได้คำนึงถึง ความต้องการนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชม เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงและคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการผู้ชมให้ได้มากที่สุด จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่เปิดรับชมข่าวสารทัศน์มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการสนทนา พูดคุย และเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นในสังคมเพื่อเป็นเสริมความรู้ให้มากขึ้น มากที่สุด ส่วนด้านที่ประชาชนมีการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจน้อยก็คือ ข่าวที่สะท้อนปัญหาของสังคมในปัจจุบัน และข่าวที่ช่วยให้ประชาชนได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ดังนั้น เนื้อหาและรูปแบบการเสนอข่าวสารทัศน์จึงควรเลือกเสนอเนื้อหาที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ข่าวสารที่กันสมัย กันเหตุการณ์ เพื่อให้ประชาชนเป็นคนรอบรู้ กว้างขวาง กันโลกให้มากขึ้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนจะเปิดช่องรายการข่าวโทรทัศน์ ในช่วงเวลาภาคค่ำ มากรถสุด ตั้งนี้ผู้ผลิตข่าวโทรทัศน์จึงควรคำนึงถึงช่วงเวลาในการเสนอข่าวให้สอดคล้องกับเวลาที่ผู้ชมสังคมดูจะชม เช่น ในปัจจุบันการนำเสนอข่าวภาคค่ำ จะเลื่อนเวลาตามเรื่องขึ้น เป็น 18.45 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ประชาชนบางส่วนยังกลับไม่ถึงบ้าน ทำให้พลาดโอดาสในการชมข่าวโทรทัศน์ไปตั้งนี้จึงควรมีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องช่วงเวลาการนำเสนอข่าวที่ประชาชนต้องการ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประกอบการพิจารณาในการนำเสนอ เพื่อที่จะได้ให้ประชาชนได้รับข่าวสาร ความรู้ อิ่มท้องถึง

3. จากผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางประชากรของประชาชนที่แตกต่างกัน ทำให้มีการเปิดรับ การนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ แตกต่างกันออกไป ตั้งนี้ การนำเสนอรายการข่าวโทรทัศน์ควรคำนึงถึงผู้ชมด้วย โดยควรที่จะมีการนำเสนอเนื้อหาของข่าวที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ เข้าถึงผู้ชม ซึ่งต่างก็มีความต้องการ และการนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันแตกต่างกันไป เช่น ประชาชนที่ประกอบอาชีพงานบริการ / รับจ้างที่นำไปจะมีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยกว่าอาชีพอื่นๆ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะเนื้อหาที่ได้รับไม่สอดคล้องกับความจำเป็นในการนำไปใช้ในการทำงาน จึงควรมีการเสนอข่าวเกี่ยวกับการประกอบอาชีพใหม่ๆ ที่เข้าสามารถนำไปประยุกต์และพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น

4. ควรมีการปรับปรุงวิธีการนำเสนอรูปแบบ และเนื้อหาของข่าว-โทรทัศน์ให้ดูไม่เคร่งเครียดมากจนเกินไป เช่น เลือกเสนอข่าวสารที่เบา ๆ เน้นบันเทิงบ้าง เพื่อให้ประชาชนที่ต้องเพชญูกับปัญหาจากการทำงานมากทั้งวันได้ผ่อนคลาย ได้รับทั้งความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกันด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษากลุ่มประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงควรจะมีการศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ กับประชาชนในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละท้องที่ อันจะเป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงเนื้อหา การเสนอรายการข่าวให้เหมาะสมกับประชาชนในส่วนภูมิภาคด้วย

2. ควรที่จะมีการศึกษาประเด็นอื่นๆ เพื่อเติม เช่น การศึกษาทัศนคติของผู้ชุมชนข่าวโทรทัศน์ต่อการเสนอข่าวโทรทัศน์ในปัจจุบัน การศึกษาความต้องการด้านเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอรายการข่าวของผู้ชุมชนซึ่งจะได้นำไปปรับปรุงการรายงานข่าวให้มีคุณภาพ และตรงกับความต้องการของผู้ชุมชนอย่างแท้จริง

3. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึง การเปิดรับรายการข่าว-โทรทัศน์ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการศึกษาในลักษณะภาพรวมไม่ได้เน้นเนื้อหาด้านใดโดดเด่นเฉพาะ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเจาะลึกในเนื้อหาแต่ละประเภท เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจฯลฯ ลงไป เพื่อที่จะได้ทราบถึงรายละเอียดของการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในเนื้อหาแต่ละด้านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น